

## Οικουμενικός Πατριάρχης: “Η ειρήνη είναι το κριτήριο αξιοπιστίας των θρησκειών” - Το μήνυμα για τα Χριστούγεννα και η ευχή για το 2023

[/ Γενικά Θέματα](#)



Μήνυμα ειρήνης εν μέσω των τυμπάνων του πολέμου τα οποία κρούουν εδώ και αρκετούς μήνες στην Ουκρανία στέλνει ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος μέσα από την Πατριαρχική Απόδειξη για τα Χριστούγεννα.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης υπενθυμίζει ότι τα Χριστούγεννα είναι καιρός αυτογνωσίας, κατανόησης της διαφοράς μεταξύ «Θεανθρώ-που» και «άνθρωποθεοῦ», συνειδητοποιήσεως της σωτηριώδους χριστιανικής διδασκαλίας: «Οὐκ ἄνθρωπον ἀποθεωθέντα λέγομεν, ἀλλὰ Θεόν ἐνανθρωπήσαντα».

“Όλοι οι πόλεμοι για εμάς τους Χριστιανούς είναι αδελφοκτόνοι και εμφύλιοι”

Σε μία δύσκολη περίοδο για την ανθρωπότητα, κυρίως για τον Ουκρανικό λαό ο οποίος δοκιμάζεται από τον πόλεμο, ο Παναγιώτατος σημειώνει ότι: “Εἰς τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἐτελέσθη ἡ «ἀνακεφαλαίωσις» τῶν πάντων, ἡ ἀνάδειξις

τῆς ἐνότητος τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ἱερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ «καθ’ ὁμοίωσιν», καί ἀπεκαλύφθη ἡ εἰρήνη «ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν» (Φιλ. δ’, 7). Ὁ Χριστός εἶναι «ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφεσ. β’, 14)”.

Ὅλοι οἱ πόλεμοι γιὰ ἐμὰς τοὺς Χριστιανούς εἶναι ἀδελφοκτόνοι καὶ ἐμφύλιοι υπογραμμίζει. “Τὸ εὐάγγελον μήνυμα τῶν Χριστουγέννων συνηχεῖ ἐφέτος μέ τὰ τύμπανα τοῦ πολέμου καί τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων εἰς τὴν Οὐκρανίαν, ἡ ὁποία ὑφίσταται τὰς δεινὰς συνεπείας μιᾶς ἱταμῆς καί ἀδίκου εἰσβολῆς. Ὅλοι οἱ πόλεμοι εἶναι δι’ ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς ἀδελφοκτόνοι καί ἐμφύλιοι, εἶναι, ὡς διεκήρυξεν ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, «ἀπόρροια τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ κακοῦ καί τῆς ἁμαρτίας». Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Οὐκρανίας ἰσχύουν προσέτι τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ περὶ τῶν συγχρόνων αὐτῷ αἱματηρῶν συγκρούσεων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μεταξύ Ὁρθοδόξων, «κοινὴν πλουτούντων μητέρα τὴν ἱεράν Ἐκκλησίαν καί τὴν εὐσέβειαν, ἥς ἀρχηγός καί τελειωτής Χριστός ὁ τοῦ Θεοῦ γνήσιος Υἱός, ὃς ἡμῶν οὐ Θεός μόνον, ἀλλὰ καί ἀδελφός εὐδόκησεν εἶναι, καί Πατήρ»”.

Ἡ εἰρήνη, κριτήριον ἀξιοπιστίας των θρησκειῶν

Στὴ συνέχεια υπενθυμίζει τὸν μακαρισμὸ των “εἰρηνοποιῶν” ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό ἀλλὰ καὶ τὴν διαρκὴ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας υπέρ τῆς εἰρήνης καὶ τονίζει ὅτι “Ποτέ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ εἰρήνη μεταξύ τῶν λαῶν δέν ὑπῆρξεν αὐτονόητος κατάστασις, ἀλλὰ ἦτο πανταχοῦ καί πάντοτε ἀποτέλεσμα ἐμπνευσμένων πρωτοβουλιῶν, γενναιότητος καί αὐτοθυσίας, ἀντιστάσεως εἰς τὴν βίαν καί ἀπορρίψεως τοῦ πολέμου ὡς μέσου λύσεως διαφορῶν, διαρκῆς ἀγῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην καί τὴν προστασίαν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας”.

Παράλληλα, προσθέτει πὼς ἡ συμβολὴ στὴν εἰρήνη καὶ τὴν καταλλαγὴν ἀποτελεῖ πρῶτιστο κριτήριον τῆς ἀξιοπιστίας των θρησκειῶν. “Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικόν εἰς τὴν ἐποχὴν μας, κατὰ τὴν ὁποίαν προβάλλεται ἡ ἄποψις ὅτι ἡ εἰρήνη θὰ προέλθῃ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τῆς ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας, διὰ μέσου τῆς ψηφιακῆς ἐπικοινωνίας καί τοῦ διαδικτύου. Ἔχομεν τὴν βεβαιότητα, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη τῶν λαῶν καί τῶν πολιτισμῶν, χωρὶς τὴν εἰρήνην τῶν θρησκειῶν, χωρὶς τὸν διάλογον καί τὴν συνεργασίαν των”, ἀναφέρει.

Ἀπαράδεκτο ἐκπρόσωποι θρησκειῶν νὰ κηρύσσουν φανατισμὸ

Ὁ Παναγιώτατος ἐκφράζει τὴ βαθιὰ πεποίθησιν ὅτι ἡ πίστις στὸν Θεὸν ἐνισχύει τὸν ἀγῶνα γιὰ ἓνα κόσμον εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης, ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ προσπάθεια αὕτη εὐρίσκεται ἐνώπιον ἀνυπέρβλητων, κατ’ ἀνθρώπον, ἐμποδίων ἐνῶ, τονίζει ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτο, ἐκπρόσωποι θρησκειῶν νὰ κηρύσσουν φανατισμὸ καὶ νὰ ἀναρριπίζουσιν

την φλόγα του μίσους.

“Τό ἐπερχόμενον 2023 νά ἀποδειχθῇ, εὐδοκία καί χάριτι τοῦ δι’ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου, περίοδος εἰρήνης, ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης, ἀληθῆς ἐνιαυτός τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου”, εὐχεται.

Ολόκληρη ἡ Πατριαρχική Απόδειξη γιὰ τὰ Χριστούγεννα

Ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τήν κατά σάρκα Γέννησιν τοῦ προαιωνίου Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τό «ξένον καί παράδοξον» μυστήριον, τό «ἀποκεκρυμμένον ἀπό τῶν αἰώνων καί τῶν γενεῶν» (Κολ. α’, 26). Ἐν Χριστῷ ἀποκαλύπτεται ὁριστικῶς ἡ ἀλήθεια περί τοῦ Θεοῦ καί περί τοῦ ἀνθρώπου, ὡς θεολογικώτατα ἐξηγεῖ ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «Ἄνθρωποι μέν κατά φύσιν ἡμεῖς, αὐτός δέ εἰς τό παρά φύσιν διά φιλανθρωπίαν καταδραμών, γέγονεν ἄνθρωπος. Δοῦλοι Θεοῦ κατά φύσιν ἡμεῖς ὡς ποιήματα· δοῦλος ἐχρημάτισε καί αὐτός εἰς τό παρά φύσιν ἐνεχθεῖς, ὅτε γέγονεν ἄνθρωπος. Ἀλλά καί τό ἐναντίον, Θεός κατ’ οὐσίαν αὐτός· θεοί καί ἡμεῖς εἰς τό παρά φύσιν ἀναβαίνοντες διά τήν χάριν· ἄνθρωποι γάρ· Υἱός κατά φύσιν αὐτός· υἱοί καί ἡμεῖς κατά θέσιν, ὡς εἰς ἀδελφότητα τήν πρός αὐτόν κεκλημένοι».

«Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν, καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάν. η’, 32). Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰωάν. ιδ’ 6), εἶναι ὁ ἐλευθερωτής τοῦ ἀνθρώπου «ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου». Δέν ὑπάρχει ζωή καί ἐλευθερία χωρίς τήν Ἀλήθειαν ἢ ἐκτός τῆς Ἀληθείας. Τό νά δίδωμεν εἰς τήν ζωήν μας ὅ,τι νόημα ἐπιθυμοῦμεν δέν εἶναι ἐλευθερία, ἀλλά ἡ σύγχρονος ἐκδοχή τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ὁ αὐτοεγκλεισμός τοῦ ἀνθρώπου εἰς μίαν αὐτάρκη καί αὐτάρεσκον αὐτονομίαν, χωρίς αἰσθητήριον διά τήν ἀλήθειαν ὡς σχέσιν μέ τόν Θεόν καί μέ τόν συνάνθρωπον. Τά Χριστούγεννα εἶναι καιρός αὐτογνωσίας, κατανοήσεως τῆς διαφορᾶς μεταξύ «Θεανθρώ-που» καί «ἀνθρωποθεοῦ», συνειδητοποιήσεως τῆς σωτηριώδους χριστιανικῆς διδασκαλίας: «Οὐκ ἄνθρωπον ἀποθεωθέντα λέγομεν, ἀλλά Θεόν ἐνανθρωπήσαντα».

Τό εὐάγγελον μήνυμα τῶν Χριστουγέννων συνηχεῖ ἐφέτος μέ τά τύμπανα τοῦ πολέμου καί τήν κλαγγήν τῶν ὅπλων εἰς τήν Οὐκρανίαν, ἡ ὁποία ὑφίσταται τάς δεινάς συνεπείας μιᾶς ἱταμῆς καί ἀδίκου εἰσβολῆς. Ὅλοι οἱ πόλεμοι εἶναι δι’ ἡμᾶς τούς Χριστιανούς ἀδελφοκτόνοι καί ἐμφύλιοι, εἶναι, ὡς διεκήρυξεν ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, «ἀπόρροια τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ κακοῦ καί τῆς ἁμαρτίας». Εἰς τήν περίπτωσιν τῆς Οὐκρανίας ἰσχύουν προσέτι τά λόγια τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ περί τῶν συγχρόνων αὐτῷ αἱματηρῶν συγκρούσεων εἰς τήν Θεσσαλονίκην μεταξύ Ὁρθοδόξων, «κοινήν πλουτούντων μητέρα τήν ἱεράν Ἐκκλησίαν καί τήν εὐσέβειαν, ἥς ἀρχηγός καί τελειωτής

Χριστός ὁ τοῦ Θεοῦ γνήσιος Υἱός, ὃς ἡμῶν οὐ Θεός μόνον, ἀλλά καί ἀδελφός εὐδόκησεν εἶναι, καί Πατήρ».

Εἰς τό πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἐτελέσθη ἡ «ἀνακεφαλαίωσις» τῶν πάντων, ἡ ἀνάδειξις τῆς ἐνότητος τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ἱερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ἡ διάνοιξις τῆς ὁδοῦ πρὸς τό «καθ' ὁμοίωσιν», καί ἀπεκαλύφθη ἡ εἰρήνη «ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν» (Φιλ. δ', 7). Ὁ Χριστός εἶναι «ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφес. β', 14), καί εἰς Αὐτόν εἶναι ἀφιερωμένος ὁ ἱστορικός καί ἐμβληματικός Ἱερός Ναός τῆς «Ἀγίας Εἰρήνης» εἰς τήν Πόλιν τοῦ Κωνσταντίνου.

Ὁ Σωτήρ ἡμῶν μακαρίζει τούς «εἰρηνοποιούς», ὅτι «υἱοί Θεοῦ κληθήσονται» (Ματθ. ε', 9), προβάλλει τήν ιδέαν τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἀγάπης ἀκόμη καί πρὸς τούς ἐχθρούς. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εὐχεται εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν «ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης» καί «ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου». «Τήν σὴν εἰρήνην καί τήν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν· πάντα γάρ ἀπέδωκας ἡμῖν», αἰτούμεθα δοξάζοντες τόν Δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ κατὰ τήν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι παρελάβομεν παρὰ τοῦ Θεοῦ τά πάντα, ὀφείλομεν, ὡς ἐξόχως εὐεργετηθέντες, νά ἀγωνιζώμεθα διὰ τήν εἰρήνην περισσότερο ἀπό τούς λοιπούς ἀνθρώπους, κατὰ τό Βιβλικόν: «Παντί δέ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολύ καί ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ» (Λουκ. ιβ', 48). Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ὅσα, ἀντιθέτως πρὸς τήν ἀρχήν αὐτήν, πράττονται ὑπό Χριστιανῶν δέν βαρύνουν τόν Χριστιανισμόν, ἀλλά ἐκείνους οἱ ὅποιοι δροῦν κατὰ παράβασιν τῶν θείων προσταγμάτων.

Ποτέ εἰς τήν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ εἰρήνη μεταξύ τῶν λαῶν δέν ὑπῆρξεν αὐτονόητος κατάστασις, ἀλλά ἦτο πανταχοῦ καί πάντοτε ἀποτέλεσμα ἐμπνευσμένων πρωτοβουλιῶν, γενναιότητος καί αὐτοθυσίας, ἀντιστάσεως εἰς τήν βίαν καί ἀπορρίψεως τοῦ πολέμου ὡς μέσου λύσεως διαφορῶν, διαρκῆς ἀγών διὰ τήν δικαιοσύνην καί τήν προστασίαν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Ἡ συμβολή των εἰς τήν εἰρήνην καί τήν καταλλαγὴν ἀποτελεῖ πρῶτιστον κριτήριον τῆς ἀξιοπιστίας τῶν θρησκειῶν. Ἀναμφιβόλως, εἰς τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις ὑπάρχουν κίνητρα ὅχι μόνον διὰ τήν ἐσωτερικὴν εἰρήνην, ἀλλά καί διὰ τήν προαγωγὴν καί τήν ἐγκαθίδρυσιν τῆς εἰρήνης τῆς κοινωνίας, διὰ τήν ὑπέρβασιν τῆς ἐπιθετικότητος εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀτόμων καί τῶν λαῶν. Τό γεγονός αὐτό εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικόν εἰς τήν ἐποχὴν μας, κατὰ τήν ὁποίαν προβάλλεται ἡ ἄποψις ὅτι ἡ εἰρήνη θά προέλθῃ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τῆς ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνολογίας, διὰ μέσου τῆς ψηφιακῆς ἐπικοινωνίας καί τοῦ διαδικτύου. Ἐχομεν τήν βεβαιότητα, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξῃ εἰρήνη τῶν λαῶν καί τῶν πολιτισμῶν, χωρὶς τήν εἰρήνην τῶν θρησκειῶν, χωρὶς τόν διάλογον καί τήν συνεργασίαν των. Ἡ πίστις

εἰς Θεόν ἐνισχύει τόν ἀγῶνα δι' ἓνα κόσμον εἰρήνης καί δικαιοσύνης, ἀκόμη καί ὅταν ἡ προσπάθεια αὕτη εὐρίσκεται ἐνώπιον ἀνυπερβλήτων, κατ' ἄνθρωπον, ἐμποδίων. Πάντως, εἶναι ἀπαράδεκτον, ἐκπρόσωποι θρησκειῶν νά κηρύσσουν φανατισμόν καί νά ἀναρριπίζουν τήν φλόγα τοῦ μίσους.

Ἰερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι ἀδελφοί καί ἀγαπητά τέκνα,

Χριστός γεννᾶται· δοξάσατε, Χριστός ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε! Στοιχοῦντες τῇ προτροπῇ τοῦ Ἁγίου προκατόχου τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος εἰς τόν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἅς ἐορτάσωμεν τήν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου ἐν πνευματικῇ εὐφροσύνῃ, «μή κοσμικῶς, ἀλλ' ὑπερκοσμίως», φεύγοντες «πᾶν τό περιττόν καί ὑπέρ τήν χρείαν· καί ταῦτα πεινῶντων ἄλλων καί δεομένων, τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ τε καί κράματος». Εὐχόμεθα πρὸς πάντας ὑμᾶς, κατανυκτικόν καί δοξολογικόν Ἅγιον Δωδεκαήμερον, τό ὁποῖον εἶναι ὄντως πλήρωμα χρόνου καί ἀκτίς τοῦ φωτός τῆς αἰωνιότητος. Εἴθε τό ἐπερχόμενον 2023 νά ἀποδειχθῇ, εὐδοκία καί χάριτι τοῦ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου, περιόδος εἰρήνης, ἀγάπης καί ἀλληλεγγύης, ἀληθῆς ἐνιαυτός τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα!

Χριστούγεννα, βκβ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

[ope.gr](http://ope.gr)